

[Inger Gautier Schmit.]

nøje under Overvejelse, hvad der her vil være det rigtige over for Børnene og over for Samfundet som Helhed. Enhver Afvigelse fra den principielle Hovedbetragtning, der hidtil har gjort sig gældende, bør nøje prøves, idet det ikke kan være i Samfundets Interesse at styrke det illegitime Barns Retsstilling, naar man herved skaber Sammenbrud i andre Hjem og forfusker og udvisker de bærende Principper for Samfundets sunde Opretholdelse og Bestaaen.

Selv om man nu gik til dette Skridt at give det illegitime Barn fuld Arveret og Navneret i Lighed med legitime Børn, saa vil man jo fra Samfundets Side aldrig kunne udligne den Kløft — desværre —, den Følelse af at være født uden for Ægteskab, som er de illegitime Børns tunge Lod, en Lod, som man selv fra den kærligste ugifte Moders Side og selv med de mest humane Lovbestemmelser ikke fuldt ud kan bringe paa Højde med Ægtebarnets Lod. Til et Hjem hører nu engang en Fader, en Moder og et Hjem hos disse — lad det saa være aldrig saa fattigt og ringe. De, der vil spise Barnet af, saa det maa nøjes med en Moder, en Værg og et Tilskud fra det offentlige, og som vil paa-staa, at Barnet har det lige saa godt som de andre, tager nu fejl, og de begaar ved den Opfattelse en uoprettelig Uret over for dette Barn. Og det tragiske er, at disse Børns Tal er stort — 6 000—7 000 om Aaret. 6 000—7 000 Mænd og 6 000—7 000 Kvinder paadrager sig altsaa hvert Aar det Ansvar at føde Børn ind i Tilværelsen til denne tunge Lod.

Lovforslagets nærmere Bestemmelser om Faderskabets Fastlæggelse er en naturlig Følge dels af Moderens Pligt til at opgive Barnefaderens Navn og dels af de vidtgaende Retskrav, som Faderskabet stiller til ham. Der er sikkert ingen, der ikke med den største Glæde vil gaa med til, at enhver Fader med Barn uden for Ægteskab bliver stillet over for sit Ansvar og baade moralsk og økonomisk bliver forpligtet til det yderste over for det Barn, han sætter i Verden. Men her møder man jo de Vanskeligheder, man altid har staaet over for: at der desværre ikke er saa faa Tilfælde, hvor det er umuligt at faa konstateret, hvem Barnefaderen er. Selv med det nuværende Blodtype-System er det kun det negative Resultat, man kan konstatere, altsaa hvem der ikke kan være Barnefader, og derfor synes dette Grundlag noget spinkelt at bygge vidtgaende Retskrav op paa.

Ministeren er da ogsaa, hvor det gælder Børn af flere Fædre, blevet staaende ved den nugældende Ordning, hvorefter de forskellige angivne Barnefædre maa betale i Fællesskab. Men herved fremkommer der atter et Brud paa Ligestillingen med Hensyn til Børnenes Retsstilling. Thi hvis Lovforslaget gennemføres, vil Resultatet blive, at vi faar 3 Slags Børn, nemlig ægtefødte Børn, Børn født uden for Ægteskabet med Ret til at nyde de Rettigheder, som følger med at høre ikke alene til Moderens Familie, men ogsaa til Faderens, derunder Navne- og Arveret, og endelig den tredje Kategori, nemlig den sørgelige Rest af Børn, som har en Moder, men mange eventuelle Fædre, og desværre er Antallet af denne Klasse Børn ikke saa lille. Har disse Børns Stilling før været sørgelig, vil den efter Lovforslagets Gennemførelse blive dobbelt tung. Ogsaa dette bør inddrages under Overvejelserne ved den videre Behandling af Lovforslaget.

Hvad Afskaffelsen af Fødselsstiftelsens Ret til Hemmeligholdelse af Moderens Navn angaar, kunde den siges at være rimelig, men ogsaa her bør det overvejes, hvilken Virkning det vil faa bl. a. ogsaa paa Moderen. Den ærede foregaaende Taler var inde paa dette, og jeg glædede mig meget over den overordentlig forstaaende Opfattelse, Taleren havde netop af Kvindens Stilling. Ogsaa i andre Tilfælde kan Opgivelsen af Navnet maaske virke vanskeliggørende, navnlig over for de mange Adoptionsforhold, som findes her i Landet, idet det vil skærpe Adoptivforældrenes Krav i Retning af at være sikre paa at kunne beholde Barnet. Adoptionen foregaar ofte paa den Maade, at Forældrene forpligter sig til ikke mere at vise sig for Barnet, idet de afstaar det, for at Barnet netop kan vokse sammen med dets Adoptivforældre. Dette vil sikkert blive vanskeliggjort, hvis denne Bekendtgørelse af Navnet over for Barnet er en Forpligtelse, og dette vil dog næppe være til Barnets Tarv, idet der gennem gode Adoptionshjem netop er skaffet en hel Del uden for Ægteskabet fødte Børn stor Hjælp og Støtte.

Vi vil med stor Glæde arbejde med paa dette Lovforslag om Børn uden for Ægteskab — og de dermed sammenhørende Lovforslag —, idet vi erkender, at der bør tages nye Skridt for at forbedre navnlig den økonomiske Stilling for Børn født uden for Ægteskab. Men da Lovforslaget har saa stor Rækkevidde, maa vi forbeholde os Ret til en meget omhyggelig Overvejelse og Prøvelse af de nye Skridt, som Lovforslaget